

אגה"ת חי"ט שיחה ד'

יו"ד וקוצו של יו"ד הם למעלה מציור האותיות שלכן אין החטאים פוגמים בהם, אך מ"מ גם קוצו של יו"ד שייך לשאר האותיות ולכן ממנו נמשך התיקון לשאר האותיות.

באגרת התשובה פרק ד' מבאר אדה"ז שכל הי' ספירות נרמזות בד' אותיות שם הוי' (הקוץ שעל היו"ד רומז לרצון העליון). ואאמו"ר מדייק שבנוגע לקוץ שעל היו"ד נקט "רומז", וביו"ד אומר "מרמזת". ובקוצו של יו"ד וביו"ד אומר שהאותיות מרמזים לרצון וחכמה, משא"כ בבינה ז"א ומלכות אומר להיפך, שהם נרמזים באותיות הו"ה. ובבינה ז"א ומלכות נאמר לשון כלל – נכללת - משא"כ בחכמה וכתר לא נאמר לשון כלל.

ויובן בהקדים, דלכאורה צריך להבין מה נוגע לבאר פה את הקוץ שעל היו"ד, הרי פה מבאר שבנשמת האדם ישנם ד' אותיות שם הוי' (ולא קוצו של יו"ד)?

והביאור: שזהו הקדמה לכך שע"י עבודת התשובה יכול האדם לנקות את הפגמים, כי באות יו"ד ישנה ג"כ שייכות לקוצו של יו"ד שמשם נמשך התיקון על הפגמים.

אך עפ"ז קשה לאידך גיסא, שאם יש לאדם שייכות לקוצו של יו"ד מדוע אין החטא פוגם גם שם? והביאור בזה נרמז בחילוקי הלשונות הנ"ל, שהספירות בינה ז"א ומלכות נכללות ונרמזות באותיות הו"ה, זאת אומרת שבהם ישנה ההגבלה דהאותיות, וממילא החטאים פוגמים באותיות גופא. משא"כ בחכמה וכתר (שאינן נכללים באותיות ורק) שהיו"ד וקוצו של יו"ד רומז עליהם, וא"כ הם למעלה מציור האותיות ואין החטאים (אותיות שבאדם) פוגמים בהם.